تیم ملی کشتی فرنگی ایران قهرمان آسیا شد

سی امین دوره رقابت‌های کشتی فرنگی قهرمانی آسیا روزهای ۲۹ و ۳۰ بهمن ماه در شهر دهلی نو کشور هندوستان برگزار شد که در پایان تیم ایران توانست همچون سال گذشته، قهرمان این مسابقات شود. تیم ملی ایران با ۵ مدال طلای پویا ناصرپور در وزن ۵۵ کیلوگرم، امین کاویانی نژاد در وزن ۷۲ کیلوگرم، مهدی ابراهیمی در وزن ۸۲ کیلوگرم، محمدهادی ساروی در وزن ۹۷ کیلوگرم و امین میرزازاده در وزن ۱۳۰ کیلوگرم، یک مدال نقره پژمان پشتام در وزن ۷۷ کیلوگرم و ۳ مدال برنز مهدی محسن نژاد در وزن ۶۰ کیلوگرم، میثم دلخانی در وزن ۶۳ کیلوگرم و حسین اسدی در وزن ۶۷ کیلوگرم و کسب ۱۹۰ امتیاز مقتدرانه به‌عنوان قهرمانی دست یافت. این قهرمانی در حالی به‌دست آمد که تیم ایران در مسابقات سال گذشته با ۱۶۵ امتیاز و اختلاف ۲ امتیاز نسبت به تیم ازبکستان قهرمان شد اما امسال با ترکیبی جوان که ۹ نفر آن برای اولین بار راهی این مسابقات می شدند با ۱۹۰ امتیاز و ۴۴ امتیاز اختلاف امتیاز نسبت به تیم دوم مقتدرانه به‌عنوان قهرمانی رسید.

گفت‌وگوی جام جم با فرزانه فصیحی، نخستین زن دونده ایرانی که سهمیه مسابقات جهانی را گرفته است

به من بگویید فرزانه؛ نه دختر بادها

مازیار فیروزی
ورزش

افتخاری که فرزانه فصیحی به دست آورده آنقدر جالب است که حتی در ابتدا فدراسیون هم آن را باور نکرده است. این را خود فصیحی در گفت و گو با یکی از سایت‌های خبری گفته بود. با همه این حرف‌ها نکته‌ای که وجود دارد یک چیز است؛ این که فرزانه فصیحی خودش را باور دارد و برای رسیدن به همه آرزوهایی که دارد تمام تلاشش را می‌کند: «هیچ چیز نمی‌تواند مانع از رسیدن من به باورهایم شود. تلاش زیادی کردم که سه رکورد شکستم. تلاش زیادی کردم که اولین زنی شدم که سهمیه جهانی را برای ایران گرفتم و به همین افتخار می‌کنم. من هنوز هدف‌های زیادی دارم و دوست دارم روزی برای ایران در المپیک بدوم.»

شکستن سه رکورد و کسب سهمیه جهانی. شما حالا نخستین زن ایرانی هستید که در مسابقات جهانی شرکت می‌کنید.

خدا را شکر می‌کنم. نزدیک به چهار ماه تمرینات پر فشار را پشت سر گذاشتم. هدف‌گذاری‌ها مشخص بود و در ابتدا می‌خواستم رکوردهای ایران را بشکنم؛ رکوردهایی که دست خودم بود. ابتدا ۷/۳۵ بعد ۷/۳۲ و سپس ۷/۲۹. این در حالی است که رکورد ورودی برای رسیدن به مسابقات جهانی ۷/۳۰ بود که من یک صدم ثانیه زیر آن دویدم. خوشحالم که در این رقابت‌ها هم مدال طلا را گرفتم و هم سهمیه جهانی را.

در مسابقات جهانی می‌توان امید به کسب مدال داشت؟

دوومیدانی ورزشی رکوردی است و هر اتفاقی ممکن است در آن بیفتد، اما با رکوردی که من زده‌ام، می‌شود در فینال مسابقات جهانی حضور داشت. من تمام تلاش خودم را کرده‌ام و از این پس بیشتر هم تلاش خواهم کرد. باید ببینیم در ماه‌های آینده چه اتفاقاتی می‌افتد.

می‌شود توقع رکوردی پایین‌تر داشت!

با این رکورد می‌شود در ۱۰۰ متر مدال گرفت. من تقریبا از اواسط اسفندماه تمرینات بیرون از سالن را آغاز می‌کنم.

می‌شود توقع سهمیه المپیک را داشت یا نه دیگر برای المپیک ژاپن امیدی نیست؟

رسیدن به ورودی المپیک، خیلی سخت است ولی الان می‌بینم هیچ چیز دور از ذهن و دور از دسترس نیست. باید تمرینات را آغاز کنم. خوشبختانه تا آخرین روزها و در رشته ما می‌شود سهمیه المپیک را کسب کرد. یعنی می‌شود دقیقه نودی به المپیک رسید منتها باید خیلی تلاش کنم. روزی که می‌خواستم برای این مسابقات بروم خیلی‌ها می‌گفتند نرو. می‌گفتند اگر رکوردها شکستنی بود خیلی‌ها قبل از تو آن را می‌شکستند. می‌گفتند داری هزینه بی‌خود می‌کنی و این کار ریختن پول در چاه است. هنوز یادم نمی‌رود که می‌گفتند ورود به مسابقات جهانی که به همین راحتی‌ها نیست، ولی من رفتم و نشان دادم که هر اتفاقی می‌تواند بیفتد. رفتم هم مدال گرفتم و هم سهمیه جهانی.

این ماجرای اختلاف با فدراسیون چیست؟

اختلافی ندارم.

چند روز پیش در یک ویدئو گفته بودید که فدراسیون هم باورش نمی‌شد رکورد زده‌اید.

من اینقدر ذهن خودم را قوی کرده‌ام که با نظر چند نفر ذهنیتم تغییر نمی‌کند. به شخصه توقعم را خیلی پایین آورده‌ام و از کسی انتظاری ندارم. خدا را شکر که در مسیر درستی افتاده‌ام و انتظاری هم از کسی ندارم.

کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش چطور؟

خدا پدر و مادر آقای صالحی امیری را بیامرزد. واقعا برای ما پدری می‌کند. در روزهایی که پر از ناامیدی بودم فقط ایشان بود که از من حمایت می‌کرد. از همین جا از صالحی امیری تشکر می‌کنم.

الان به شما باید چه لقبی بدهند؟ مریم طوسی دختر بادها بود و...

در رشته ما هر کسی که خوب می‌دود و مدالی می‌آورد می‌شود دختر بادها. اما من دختر بادها نیستم. من فرزانه هستم، فرزانه فصیحی.

ورزشکاری که می‌خواهد المپیکی شود باید حمایتی هم که از او می‌شود المپیکی باشد. الان اسپانسری چیزی ندارید؟

گفتم؛ از کسی توقع ندارم، اما با چند اسپانسر حرف زده‌ام و چند پیشنهاد هم هست. شرایط باید به صورت برد - برد باشد. قطعا کسی که می‌خواهد اسپانسر باشد باید به این نقطه برسد که در تمام موفقیت‌های یک ورزشکار سهیم است.

دروغ چرا، به اسپانسر احتیاج دارم و تنهایی از پس هزینه‌ها بر نمی‌آیم. تا اینجای کار هم همه هزینه‌ها را از جیبم داده‌ام.

رسیدن به ورودی المپیک، خیلی سخت است ولی الان می‌بینم هیچ چیز دور از ذهن و دور از دسترس نیست. باید تمرینات را آغاز کنم. خوشبختانه تا آخرین روزها و در رشته ما می‌شود سهمیه المپیک را کسب کرد

لیورپول منتظر بازی برگشت با اتلتیکو در آنفیلد

تیم کلوپ چطور زمینگیر شد

حسین خلیلی
ورزش

لیورپول که طی دو فصل گذشته لیگ قهرمانان اروپا، دو بار به فینال این بازی‌ها رسیده و یک بار هم توانسته جام قهرمانی را بالای سر ببرد، اصلا دوست ندارد رویایش برای رسیدن به سومین فینال خیلی زود در مرحله یک هشتم از بین برود. آنچه باعث شد چنین تردید و ترسی در دل هواداران لیورپول به وجود بیاید، نحوه بازی کردن تیم‌شان در بازی رفت مقابل اتلتیکو مادرید و همچنین تاکتیک‌های دفاعی تیم سیمئونه بود.

نگاهی به سیستم دفاعی اتلتیکو در بازی سه‌شنبه‌شب به خوبی نشان می‌دهد چرا لیورپول حتی در خلق یک موقعیت جدی روی دروازه این تیم تا این اندازه ناتوان بود. در واقع آنچه اتلتیکو در مقابل لیورپول به خوبی انجام داد، حفظ نظم تیمی‌شان در بیشتر لحظات بازی بود. در حالی که آمار نهایی بازی نشان داد مالکیت توپ این تیم چیزی در حدود ۲۸ درصد بود، اما باز هم نظم دفاعی آن یک بار هم بر هم نخورد. فاصله خط دفاعی و خط میانی آنها به قدری نزدیک و در هم تنیده بود که شاگردان کلوپ حتی با خلاقیت فردی هم نمی‌توانستند از آن عبور کنند. خط دفاعی تیم سیمئونه چنین موفقیتی را مقابل تیمی به دست آورد که با گرداندن سریع توپ بین خطوط تیم حریف، خیلی راحت و سریع به گل می‌رسد. آنها هافبک‌هایی دارند که خیلی سریع پشت محوطه جریمه حریف جمع شده و در ادامه مهاجم زهردارشان به گوشه‌های محوطه ۱۸ قدم می‌روند و توپ را به‌راحتی وارد محوطه شش متر حریف می‌کنند. اما اتلتیکو در مترو پولیتانو طوری بازی کرد که اگر هر مربی دیگری بخواهد تیمش مقابل لیورپول نتیجه بگیرد، باید همان شیوه را پیاده کند. البته در این میان، نمی‌توان از نقش خود سیمئونه در کنار زمین هم به همین راحتی گذشت. بازیکنان اتلتیکو دقیقا می‌دانستند سرمربی تیم چه چیزی از آنها می‌خواهد و فریادهای مداوم او در طول ۹۰ دقیقه، هر لحظه این انتظارات را به آنها گوشزد می‌کرد. استفان وارنوک، مدافع سابق لیورپول و خبرنگار بی‌بی‌سی انگلیسی که در ورزشگاه حضور داشت، می‌گوید بازیکنان در طول بازی در هر فرصتی به کنار زمین می‌آمدند و دستورات جدید را از سیمئونه دریافت می‌کردند.

نقطه ضعف لیورپول

تنها نگرانی لیورپول پیش از شروع این بازی این بود که گل اول را دریافت کند؛ زیرا می‌دانست اتلتیکو سخت‌ترین تیمی است که در چنین شرایطی گل می‌خورد. اتلتیکو نیز به خوبی این مساله را می‌دانست و گل دقیقه ۴ سائول، تمام برنامه‌ها را طبق خواسته‌های آنها پیش برد. شاگردان اتلتیکو بعد از زدن آن گل، دیگر فشار زیادی به لیورپول نیاوردند زیرا می‌دانستند با شیوه دفاع کردن خود می‌توانند این تیم را خسته کنند. در کنار عملکرد عالی تیم سیمئونه در پیاده کردن تاکتیک‌های دفاعی، نمی‌توان ضعیف بازی کردن تعدادی از بازیکنان لیورپول را هم نادیده گرفت. فن دایک که ستون اصلی خط دفاعی تیم کلوپ محسوب می‌شود، در بازی سه‌شنبه‌شب آن بازیکن همیشگی نبود. الکساندر آرنولد هم آن بازیکنی نبود که کلوپ انتظارش را داشت. بیشتر نفوذهای او در این بازی به جایی نرسید و در بیشتر موارد در تقابل‌های یک به یک با بازیکنان حریف، ناکام بود.

اوضاع در آنفیلد فرق می‌کند

پرسشی که حالا مطرح می‌شود این است که آیا اتلتیکو می‌تواند حدود سه هفته دیگر در آنفیلد همین طور بازی کند و به نتیجه دلخواه خودش برسد؟ سیمئونه و بازیکنانش اطمینان دارند که می‌توانند این کار را انجام بدهند، اما تجربه سال گذشته بارسا چیز دیگری می‌گوید. بارسایی‌ها هم سال پیش و بعد از پیروزی ۳ بر صفر در نیوکمپ گفتند که فضای آنفیلد اصلا نمی‌تواند روی کار آنها تاثیر بگذارد، اما تیم کلوپ با پیروزی ۴ بر صفر از زمین خارج شد و به بازی فینال رسید. از زمان آمدن کلوپ به لیورپول، حال و هوای آنفیلد هم تا حدود زیادی تغییر کرده و به کابوسی برای تیم‌های رقیب تبدیل شده است. روشی که لیورپول بازی می‌کند و هیجانی که به وجود می‌آورد، موجب می‌شود تا هواداران، جوی وحشتناک در این ورزشگاه ایجاد کنند. برای آن که بدانیم تیم اتلتیکو چه کار سختی در آنفیلد پیش‌رو دارد، کافی است بدانیم لیورپول در لیگ برتر از سال ۲۰۱۷ و در لیگ قهرمانان از سال ۲۰۱۴ در ورزشگاه خودش شکست نخورده است.

برای آن که بدانیم تیم اتلتیکو چه کار سختی در آنفیلد پیش‌رو دارد، کافی است بدانیم لیورپول در لیگ برتر از سال ۲۰۱۷ و در لیگ قهرمانان از سال ۲۰۱۴ در ورزشگاه خودش شکست نخورده است

ماجراهای عجیب یک شهرآورد جنجالی

افشاگری درباره درگیری کاپیتان‌های استقلال

یکی از معروف‌ترین شهرآوردهای تاریخ استقلال و پرسپولیس، همان دیداری است که آبی‌ها ۳ بر ۲ به همشهری خود باختند. در آن بازی ابتدا استقلال با دو گل جلو افتاد. بعد از آن که پرسپولیس ده نفره شد، همه استقلالی‌ها فکر کردند کار تمام است و این تیم برنده شهرآورد شده است. دنیزلی سرمربی وقت پرسپولیس تصمیم گرفت دو تعویض اساسی کند. او ایمون زاید و مهدوی‌کیا را به زمین آورد. همین دو تعویض هم سرنوشت بازی را عوض کرد. پرسپولیس موفق شد با وجود ده نفره بودن، در عرض ده دقیقه سه گل به استقلال بزند و بازی را ببرد. پس از این مسابقه جنجال زیادی راه افتاد. گهگاه مسؤولان و مربیان تیم استقلال روایت‌های عجیبی درباره شهرآورد ۳ بر ۲ و حاشیه‌هایش دارند.

روز گذشته پرویز مظلومی، سرمربی پیشین استقلال که درباره مهدی امیرآبادی و ماجرای جک تری دی‌ها و دوپینگ بعضی بازیکنان سابق این تیم صحبت می‌کرد، در بخشی از حرف‌های خود گفت: «مهدی گفته بود من برای آن دربی ۳ بر ۲ آماده بودم تا بازی کنم اما آقا مهدی شما چند روز بود تمرین نکرده بودی و با مسائلی که سر ناهار درباره کاپیتانی تیم پیش آمد و نتیجه بازی هم به همین خاطر عوض شد، ما شما را به اتفاق بهتاش فریبا و مربی خارجی نخواستیم و در یک اتاق صحبت کردیم؟ نگفتیم سر کاپیتانی مشکل داریم؟ گفتی آماده نیستم؟ اینها را وجدانا خودتان می‌دانید، اما این صحبت‌ها را بگذارید در خانواده بماند.»

اتفاقی که مظلومی می‌گوید قبل از آن شهرآورد معروف رخ داد. ماجرا از این قرار بود که مظلومی قصد داشت امیرآبادی را در آن بازی دفاع راست بگذارد، ولی این بازیکن گفت آماده نیست و چند روز تمرین نکرده است. سرمربی وقت استقلال به همین دلیل مجبور شد پژمان منتظری را دفاع راست بگذارد که اتفاقا در آن بازی عملکرد بسیار بدی داشت و بعد از مسابقه هم به شدت مورد انتقاد قرار گرفت. ولی این کل ماجرا نبود. ظهر آن روز و سر میز ناهار دو کاپیتان استقلال با هم دعوای لفظی داشتند و در واقع تیم با حاشیه وارد زمین شد. ماجرای بازوبند کاپیتانی هم در آن ایام قوز بالا قوز شده و مشکلاتی برای مظلومی به وجود آورده بود. بین دو نیمه همان شهرآورد هم مهدی امیرآبادی و منتظری با هم درگیری لفظی پیدا کردند و خلاصه جنجال راه افتاد. مظلومی بعدها در یکی از مصاحبه هایش تلویحا از این گفت که بعضی بازیکنان کم کاری کردند تا او برکنار شود و یک مربی دیگر به استقلال بیاید. فریدون زندی یکی از بازیکنانی که در آن مسابقه برای استقلال به میدان رفت، به روزنامه جام جم می‌گوید: «به نظر من چیزی غیرطبیعی نبود. راستش را بگویم. بعد از آن که مهدوی کیا به زمین آمد، توقع این بود که چپ استقلال قوی‌تر شود. منتها تعویضی صورت نگرفت. دقیقا ما از همان جناح ضربه اصلی را از پرسپولیس خوردیم و بازی را باختیم.» او در پاسخ به این سوال که آیا در آن بازی بازیکنی کم کاری کرد، می‌گوید: «نه به نظر من هیچ وقت بازیکنی آبروی خود را به خطر نمی‌اندازد و کم کاری نمی‌کند. بازیکنان تلاش خود را کردند ولی به هر حال این جزئی از فوتبال است. گاهی این اتفاق‌ها در زمین بازی می‌افتد.»

فوتبال اروپا

لیگ اروپا
مرحله یک شانزدهم نهایی

۵شنبه/ اول اسفند

شاختار - بنفیکا (۲۱:۲۵)
ختافه - آژاکس (۲۱:۲۵)
لودوگورتس - اینتر (۲۱:۲۵)
کلوژ - سویا (۲۱:۲۵)
کپنهاگن - سلتیک (۲۱:۲۵)
فرانکفورت - سالزبورگ (۲۱:۲۵)
اسپورتینگ - باشاك شهیر (۲۱:۲۵)
کلوب بروژ - منچستریونایتد (۲۱:۲۵)
المپیاکوس - آرسنال (۲۳:۳۰)
آلکمار - لاسك (۲۳:۳۰)
آپوئل نیکوزیا - بازل (۲۳:۳۰)
بایرلورکوزن - پورتو (۲۳:۳۰)
وولفسبورگ - مالمو (۲۳:۳۰)
آاس رم - خنت (۲۳:۳۰)
گلاسگو رنجرز - براگا (۲۳:۳۰)
وولورهمپتون - اسپانیول (۲۳:۳۰)

شورش دوباره نیمار

نیمار بعد از یک ماه دوری از ترکیب پاری‌سن‌ژرمن، در بازی رفت مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ قهرمانان بار دیگر به ترکیب برگشت و مقابل دورتموند بازی کرد. تیم پاریسی با وجود ستاره‌های فراوان با نتیجه ۲ بر یک شکست خورد تا امیدوار به بازی برگشت در خانه‌اش باشد.

به گزارش اکیپ، نیمار بعد از این بازی حرف‌های جنجالی علیه اعضای تیمش زد.

او در این باره گفت: خیلی سخت است که چهار بازی پیاپی بازی نکنم. با این حال این تصمیم من نبود و تصمیم باشگاه و پزشکان بود. ما به اندازه کافی برای چنین تصمیم‌هایی بحث کرده‌ایم چون من همیشه دوست دارم بازی کنم. من در وضعیت خوبی قرار داشتم، اما باشگاه می‌ترسید.

این ستاره برزیلی در ادامه افزود: در نهایت من کسی بودم که رنج کشیدم. به تصمیم‌های باشگاه احترام می‌گذارم اما من نمی‌توانم این‌چنین باشم چون یک بازیکن در این شرایط اذیت می‌شود.

هالند، مرد این روزهای فوتبال اروپا

طی یک ماه و نیم گذشته که ارلینگ هالند از سالزبورگ به دورتموند پیوست، بعد از هر بازی تیم آلمانی یک خبر یا رکورد تازه‌ای از این ستاره نروژی در رسانه‌ها منتشر می‌شود. بعد از بازی دورتموند مقابل PSG در مرحله حذفی لیگ قهرمانان اروپا، باز هم صحبت از این ستاره ۱۹ ساله است.

او با دو گلی که در شب پیروزی ۲ بر یک دورتموند به ثمر رساند، به رکوردی منحصربه‌فرد رسید. به گزارش اسپورت، بازی سه‌شنبه‌شب در واقع صدمین بازی این مهاجم در رده حرفه‌ای و برای تیم‌های بزرگسال بود. با حساب این دو گل، او تاکنون توانسته به آمار خیره کننده ۶۰ گل و ۸ هت‌تریک برسد. از طرف دیگر، او اولین بازیکن تاریخ لیگ قهرمانان اروپاست که با دو تیم مختلف در این تورنمنت گلزنی کرده است. او در مرحله گروهی با پیراهن سالزبورگ ۶ بازی انجام داد و ۸ گل زد. هالند با دو گلی که به پاری‌سن ژرمن زد، آمار گل‌هایش را به ۱۰ رساند تا بعد از کیلیان امباپه جوان‌ترین بازیکن تاریخ لیگ قهرمانان اروپا باشد که تعداد گل‌هایش در این رقابت‌ها دو رقمی می‌شود.